

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Janou Příbylovou ve věci

žalobkyně:

a) Negativ s.r.o., IČO 64577201

se sídlem Ostrovní 126/30, Nové Město, 110 00 Praha 1

b) Filmová a televizní společnost Total HelpArt T.H.A s.r.o.

IČO: 471 15 165

se sídlem Nad spádem 639/16, Podolí, 147 00 Praha 4

c) Biograf JAN SVĚRÁK s.r.o., IČO 625 81 694

se sídlem Nad Vinohradem 250/1, Braník 147 00 Praha 4

zastoupeny advokátem JUDr. Mgr. Rudolfem Leškou, Ph.D., LL.M.
sídlem Apolinářská 445/6, 120 00 Praha 2

proti

žalované:

Vodafone Czech Republic a.s., IČO 25788001

sídlem Junkových 2802/2, 155 00 Praha 5

zastoupená Mgr. Vojtěch Chloupkem, advokátem

se sídlem Karolínská 707/7, 186 00 Praha 8

t a k t o:

- I. Žalovaná je povinna zdržet se svým zákazníkům poskytování přístupu k internetovým stránkám provozovaným na doméně filmplanet.to a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalobkyním se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu se žalobkyně domáhaly výše uvedeného s odůvodněním, že na stránkách filmpianet.to dochází k neoprávněnému sdělování jejich zvukově obrazových záznamů široké veřejnosti. Žalobkyně a) je mj. nositelem práv (popřípadě jedním z nositelů práv) výrobce zvukově obrazového záznamu ve smyslu ust. § 78 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorský zákon“) k zvukově obrazovým záznamům následujících audiovizuálních děl (celovečerních filmů): *Návrat idiota* (1999), *Štěstí* (2005), *Alois Nebel* (2011), *Polski film* (2012), *Čtyři slunce* (2012), *Bába z ledu* (2017) a *Národní třída* (2019). Žalobkyně b) je nositelem práv výrobce zvukově obrazového záznamu ve smyslu ust. § 78 AZ k zvukově obrazovému záznamu audiovizuálního díla (celovečerního filmu) s názvem *Pelíšky*. Žalobkyně c) je nositelem práv výrobce zvukově obrazového záznamu ve smyslu ust. § 78 autorského zákona k zvukově obrazovým záznamům audiovizuálních děl (celovečerních filmů) s názvem *Kolja* a *Vratné lahve*. Žalovaná je poskytovatelem internetového připojení (tzn. zřizuje a zprovožňuje koncové body sítě). Služba žalované umožňuje uživatelům přístup na webovou doménu filmpianet.to. Stránky filmpianet.to jsou známé široké veřejnosti jako stránky s nepřehledným množstvím obsahu zasahujícího do autorských práv třetích osob. Na uvedených webových stránkách lze zhlédnout – mimo mnoha jiných – i záznamy audiovizuálních děl žalobkyň uvedených výše. Služba internetového připojení poskytovaná žalovanou tak umožňuje třetím osobám neoprávněné sdělování předmětných záznamů, neboť žalobkyně neposkytly oprávnění k užití záznamů na webových stránkách filmpianet.to. Webové stránky v rozporu se zákonem (§ 435 OZ) neobsahují žádný údaj o subjektu, který je provozuje nebo o subjektu, který provádí jejich správu a jsou provozovány na doméně .to, tedy internetové národní doméně nejvyššího řádu pro království Tonga a státem pověřený administrátor Tonga Network Information Center (TONIC) neposkytuje informace o držiteli domény, který zůstává zcela anonymním. Žalobkyně nemají reálnou možnost domáhat se ochrany svých práv vůči držiteli domény ani provozovateli či správci webových stránek a jedinou možností je tak uplatnění nároku vůči provozovateli služby, kterou využívají třetí osoby k porušování práv žalobkyň. Na stránkách je uvedeno, že provozovatel nenese odpovědnost za porušování autorského práva, což není pravda. V předmětném případě však žalobkyně své záznamy nezpřístupnily volně na internetu (záznamy jsou zpřístupňovány registrovaným uživatelům prostřednictvím VOD služeb nebo televizním vysíláním) a předmětné záznamy tak jsou prostřednictvím stránek filmpianet.to zpřístupňované veřejnosti, a to bez souhlasu žalobkyň, s čímž je provozovatel stránek přinejmenším srozuměn, když uvádí, že dodržování autorských práv neověřuje. Výrobci zvukově obrazového záznamu, do jejichž práva bylo neoprávněné zasááno nebo jejichž právu hrozí neoprávněný zásah, je v ust. § 82 autorského zákona ve spojení s § 40 odst. 1 písm. f) autorského zákona přiznáno právo domáhat se zákazu poskytování služby, kterou využívají třetí osoby k porušování nebo ohrožování práva výrobce zvukově obrazového záznamu. Toto právo bylo do českého právního řádu zavedeno zákonem č. 216/2006 Sb., když i důvodová zpráva předpokládá možnost využití vůči provozovateli internetového připojení. Úprava vychází ze směrnice 2001/29/ES, podle níž je možnost žádat o soudní zákaz činnosti proti zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících. Navrhovatelé odkazují na rozsudek Soudního dvora Evropské Unie (dále jen „SDEU“) z 27. března 2014 *C-314/12 UPC Telekabel Wien GmbH v Constantin Film Verleih GmbH and Wega Filmproduktionsgesellschaft*. V souladu se závěry

SDEU postupují soudy ostatních členských států Evropské unie. Soudní příkazy k zablokování poskytovatele internetového připojení jsou momentálně jedinou dostupnou efektivní formou opatření pro nositele autorských a souvisejících práv. Žalovaná nezavedla žádné opatření k ochraně nositelů autorských práv. Požadovaný zásah je proporciální, neb stránky filmplanet.to neobsahují žádný legální obsah (tedy žádný vlastní projev provozovatele) a v masivním rozsahu zasahují do práv žalobkyň a dalších nositelů práv, tedy zásah je i ve veřejném zájmu. Internetoví uživatelé pak budou mít i nadále možnost přístupu k dílům legální cestou. Český právní řád možnost uložit poskytovatelům internetového připojení povinnost zamezit přístupu k internetovým stránkám zná i výslovně, neboť je zakotvena přímo v zákoně, a to v zákoně č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách. Nejedná se ani pro žalovanou o technicky nic nového, nepřiměřeného nebo složitě realizovatelného. Žalobkyně jsou i po zohlednění úpravy odpovědnosti poskytovatele služby informační společnosti obsaženou v zákoně č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o některých službách informační společnosti“) oprávněny domáhat se nároku dle § 40 odst. 1 písm. f) autorského zákona vůči žalované. Žalovanou o protiprávní povaze stránek filmplanet.to informovaly dopisem ze dne 18. 2. 2022. Žalovaná ani po obdržení této výzvy nepřijala žádná opatření, která by přispěla k ochraně masivně porušovaných autorských práv prostřednictvím stránky filmplanet.to.

2. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby s tím, že výzva žalobkyň byla nedoložená a tedy žalovaná nemohla být „cenzorem“. Samotná skutečnost, že se některý subjekt za držitele práv sám označí, nemůže dle názoru žalované automaticky vést k tomu, aby, mimo jiné v rozporu se zásadou síťové neutrality poskytovatelů služeb připojení k internetu, zájem údajného držitele práv upřednostnil před právy a zájmy ostatních osob. Pokud by žalovaná podobným výzvám bez dalšího vyhověla, stavěla by se nezřídka do pozice, kdy by z docházelo k zásahu do práv třetích stran blokováním legálně sdíleného obsahu internetových stránek, tedy blokáce by nebyla přiměřená. Na žalovanou se v posuzovaném případě vztahuje tzv. „bezpečný přístav“ obsažený v § 3 zákona o některých službách informačních společností, neboť jím poskytovaná služba ve smyslu § 3 odst. 1 tohoto zákona. Žalovaná odpovídá za obsah přenášených informací, pouze pokud: a) přenos sám iniciuje; b) zvolí uživatele přenášené informace; nebo c) zvolí nebo změní obsah přenášené informace. Žalovaná se žádného z výše uvedených jednání nedopouští, ostatně to žalobkyně ani netvrdí. Paragraf 40 odst. 1 písm. f) autorského zákona má původ ve článku 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/29/ES, o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, která předpokládá, že podmínky a úpravy týkající se soudních zákazů by měly být ponechány na vnitrostátních právních předpisech členských států, když autorský zákon žádné podmínky neobsahuje. Rozhodnutí jiných členských států jsou pro rozhodnutí ve věci nepodstatná. Rozhodnutí Soudního dvora Evropské Unie („SDEU“) ze dne 27. března 2014 ve věci UPC Telekabel Wien GmbH v Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH, nelze vzhledem odlišné procesně-právní úpravě bez dalšího přenášet do prostředí českého práva. Nelze také dovodit porušení obecné preventivní povinnosti, neb poskytovatelé služeb v řešeném případě nejsou povinni: a) dohlížet na obsah jimi přenášených nebo ukládaných informací; a b) aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace, neb v extrémní pozici by to znamenalo (zakázanou) monitorovací povinnost poskytovatele služeb, a přinejmenším (zakázané) aktivní vyhledávání skutečností a okolností poukazující na protiprávní obsah informace. Žalovaná také nevytváří zdroj rizika. Z evropské judikatury lze dovodit, že při posuzování jakéhokoli obdobného opatření hraje test proporcionality a spravedlivá rovnováha výsledku chráněnými zájmy a právy dotčených subjektů. Žalobkyně se omezují pouze na strohá tvrzení ohledně legality obsahu na předmětných stránkách a tvrzení, že by nemohlo dojít k zásahu do práva internetových uživatelů na informace. Žalobkyněmi navrhaná povinnost není vhodnou, neb

tato je v podstatě nesplnitelná, a to vzhledem k tomu, že ze strany uživatelů internetu lze takřka každou dostupnou metodu „blokovaní“ internetových stránek za užití běžných nástrojů dostupných široké veřejnosti (např. VPN, mirror sites) obejít, tedy tento zásah zcela evidentně není způsobilý dosáhnout sledovaného účelu. Držitel práv měl činit kroky primárně vůči osobě, která (údajně) neoprávněně zasahuje do jeho práv. Nejeví se také přiměřeným, že ze subjektů, které připadají v úvahu, první kroky žalobkyně cílí právě na žalovanou, tedy subjekt, který se žádného zásahu do práv žalobkyně nedopouští a v důsledku výslovné úpravy nenese za porušení autorských práv třetími osobami jakoukoli odpovědnost. Z žaloby neplyne žádná okolnost poukazující na to, že by se žalobkyně alespoň pokusily proti provozovatelům stránek www.filmlplanet.to podniknout jakékoli kroky. Navrhované opatření je excesivním, neb spočívá ve snaze „vyřadit z provozu“ stránky jako celek, včetně jakéhokoli jiného obsahu do práv žalobkyně nezasahujícího obsaženého na předmětných webových stránkách, a to i například včetně komentářů uživatelů stránek. Z důvodu ochrany před údajným porušováním práv k několika vybraným autorským dílům nelze upřednostnit ryze majetková práva údajně náležející žalobkyním před svobodou projevu a právem na informace jednotlivých uživatelů žalobou napadených stránek, kteří na daných stránkách sdílí své komentáře, a to zejména v kombinaci s právem žalované na svobodu podnikání, do které zamýšlený zásah zasahuje zejména prostřednictvím nákladů potřebných k provedení daného opatření. Navrhovaný zásah pak nerozlišuje, zda je další obsah sdílený na daných stránkách legálně či nelegálně. Jedná se tak o velmi plošné řešení. Řada předních odborníků upozorňuje např. na riziko tzv. overblockingu, které je způsobeno snadnou zneužitelností takových opatření a rovněž na potenciálně velmi negativní vliv na další inovace na trhu. Současně lze předpokládat s plněním navrhované povinnosti vysoké náklady – kromě technického a administrativního zajištění této agendy se bude jednat rovněž o náklady na chod příslušného oddělení či na odměnu externího poskytovatele služeb. V případě výzev k zablokování webových stránek z důvodu domnělého porušení autorských práv se žalovaná dostává fakticky do pozice de facto arbitra, který má za úkol posoudit, zpravidla bez bližších informací k věci, zda obsah daných internetových stránek zasahuje neoprávněně do práv domnělého držitele autorských práv. V obecné rovině musí poskytovatelé internetového připojení zacházet s veškerým obsahem přenášeným prostřednictvím jejich infrastruktury rovným způsobem a do tohoto obsahu nezasahovat. V případě úpravy v zákoně o hazardních hrách se jedná o úpravu veřejnoprávní a aplikace je i značně odlišná. Žalovaná není jediná poskytovatelem internetu, tedy uložení povinnosti pouze jí by narušilo hospodářskou soutěž. Registrátor v Tongu umožňuje kontaktovat provozovatele stránek na .to. Zásah by měl být také časově omezený. Žalovaná nesouhlasí s přiznáním náhrady nákladů řízení žalobkyním, kdy lze odkázat na rozhodnutí C 484/14, z něž jasně plyne, že je vyloučeno přiznávat náklady na soudní řízení. Je možné aplikovat nejen § 150 o.s.ř., ale i § 143 o.s.ř. a vyložit věc tak, že žalovaná nezavdala příčinu k podání žaloby.

3. Mezi účastnicemi bylo nesporným, že žalobkyně a) je obchodní společností zabývající se produkcí filmů, přičemž je nositelem práv výrobce zvukově obrazového záznamu k audiovizuálním dílům *Návrat idiota*, *Štěstí*, *Alois Nebel*, *Polsky film*, *Čtyři slunce*, *Bába z ledu*, *Národní třída*. Žalobkyně b) je produkční společnost zabývající se výrobou hraných, animovaných a dokumentárních filmů a je nositelem práv výrobce zvukově obrazového záznamu audiovizuálního díla s názvem *Pelíšky*. Žalobkyně c) je obchodní společností zabývající se produkcí a je nositelem práv výrobce zvukově obrazového záznamu k audiovizuálním dílům s názvem *Kolja a Vrátné láhve*. Žalovaná je obchodní společnost podnikající v elektrokommunikacích, přičemž poskytuje služby přenosu dat a služby přístupu k síti internet. Žalovaná je poskytovatelem internetového připojení. Služba žalované umožňuje přístup na doménu filmlplanet.to. Doména filmlplanet.to je provozována na internetové doméně království Tonga. Žalovaná obdržela výzvu žalobkyně obsahujícím obdobný

požadavek, jako je požadován k žalobě ze dne 18. 2. 2022. Na tuto žalovaná odpověděla a doručila odpověď žalobkyním.

4. Výpisem webu vodafone.cz ze dne 14. 3. 2022 bylo prokázáno, že žalovaná uvádí, že má 4,5 milionu zákazníků a pokrytí internetem 99% obyvatel.
5. Grafem č. 26 ze zdroje ČTÚ 2022 bylo prokázáno, že žalovaná je jedním z nejvýznamnějších poskytovatelů přístupu k internetu v ČR k 31.12.2021, konkrétně je druhým největším po O2 Czech Republic a.s.
6. Článkem *Nefunguje freefilm.to a seriál.to. Kde sledovat filmy online?* bylo prokázáno, že 1.12.2021 bylo informováno o tom, že lze filmy a seriály sledovat zdarma na Filmplanet.to, když se jedná o vcelku zavedený server s širokou nabídkou filmů.
7. Článkem *Proč nedoporučujeme Filmplanet* z webu nafilmu.cz bylo prokázáno, že 2.9.2020 vyšel článek o tom, že Filmplanet.to nabízí filmy a seriály, na které nevlastní žádná autorská práva.
8. Notářským zápisem NZ 282/2022, N330/2022 bylo prokázáno, že dne 16.3.2022 z počítače připojeného k internetovému připojení prostřednictvím mobilní sítě poskytnuté žalovanou se přihlásili k Filmplanet.to, kde vyhledali filmy *Návrat idiota*, *Štěstí*, *Alois Nebel*, *Čtyři slunce*, *Bába z ledu*, *Národní třída*, *Pelíšky*, *Kolja*, *Vrátné láhve* a *Polsky film*.
9. Podmínkami používání z www1.filmplanet.to bylo prokázáno, že provozovatel informuje, že nenese odpovědnost za porušování autorského práva a provozovatel není vlastníkem stránky.
10. Článkem *Anglický Vrchní soud vydal příkaz k zablokování kyberlockeru hostujícího filmy* bylo prokázáno, že dne 3.2.2022 byly vydány anglickým soudem příkazy vůči poskytovatelům internetových služeb k blokování přístupu k internetovým stránkám porušujícím autorská práva.
11. Článkem *Filmové pirátství je na vzestupu, pomáhají mu zavržená kina a premiéry online* bylo prokázáno, že dne 9.10.2020 idnes.cz informoval o tom, že přesun premiér filmů na internet nahrává pirátům.
12. Článkem *Pandemie s sebou přinesla nelegální stahování filmů, říká ředitelka Státního fondu kinematografie* bylo prokázáno, že ředitelka Státního fondu kinematografie uvedla, že během pandemie stoupl opět v České republice nelegální stahování filmů.
13. Ze sdělení na webu tonic.to bylo prokázáno, že společnost to nic nespravuje databázi who is, která poskytuje informace o registrujících, nikdy neprodají seznam adres jejich zákazníků. Pokud se pokusí někdo registrovat jméno, které je již zaregistrováno, přijde odkaz s kontaktní emailovou adresou registrujícímu se účtu.
14. Článkem *Vy a počítač: skoro 60% uživatelů má VPN nebo Tor* bylo prokázáno, že 5.11.2021 bylo informováno o tom, že z ankety vyplynulo, že 59 % má VPN nebo Tor.
15. Výpisem www1.filmplanet.to/mdca bylo prokázáno, že tento server informuje o tom, že na serverech filmplanet.to není uložený žádný obsah a v případě, že je někdo držitelem nějakého souboru, nemá kontaktovat filmplanet.to, ale poskytovatele, na jejichž serverech jsou uloženy jakékoli materiály chráněné autorskými právy.

16. Obsahem webových stránek filmplanet.to bylo prokázáno, že na těchto stránkách se zobrazují reklamy a dále informace o online seriálech a online filmech zdarma, dále v části Online filmy zdarma jsou jednotlivé filmy z roku 2021 a 2022 a v sekci Online seriály zdarma seriály z 2019, 1994, 1996 a 1999. Po zadání jména filmu do vyhledavače se objevují filmy, respektive funkční odkazy s filmy Návrat idiota, Štěstí, Alois Nebel, Čtyři slunce, Bába z ledu, Národní třída, Pelíšky, Kolja, Vrátné láhve a Polsky film.
17. Při hodnocení důkazů soud vyšel z toho, jak provedené důkazy vzájemně korespondovaly z hlediska obsahového, provedené listinné důkazy soud hodnotil jako pravé a věrohodné, a to s ohledem na skutečnost, že skutková zjištění z těchto důkazů vyplývající nebyla mezi účastníky ve své podstatě ani sporná. Účastníci navíc v tomto směru k provedenému dokazování ničeho nenamítali. Jádrem sporu mezi žalobkyněmi a žalovanou spočívalo zejména v právním posouzení otázky, zda je možné uložit žalované jako poskytovatelce připojení k síti internet povinnost blokovat konkrétní webovou stránku, na níž dochází k porušování práv žalobkyň. Soud dospěl k závěru, že z nesporných tvrzení a uvedených důkazů získal dostatek skutkových zjištění, na jejichž základě mohl ve věci spolehlivě rozhodnout. Soud v odůvodnění rozsudku pro stručnost nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z dalších v řízení provedených a shora nezmiňovaných důkazů, jež neměly pro rozhodnutí o věci samé podstatný význam.
18. Po právní stránce soud posoudil věc následovně.
19. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. f) zákona č. 121/200 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), autor, do jehož práva bylo neoprávněně zasazeno nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, může se domáhat zejména zákazu poskytování služby, kterou využívají třetí osoby k porušování nebo ohrožování práva autora.
20. Podle ust. § 79 autorského zákona je zvukově obrazový záznam záznam audiovizuálního díla nebo záznam jiné řady zaznamenaných, spolu souvisejících obrazů vyvolávajících dojem pohybu, ať již doprovázených zvukem, či nikoli, vnímatelných zrakem, a jsou-li doprovázeny zvukem, vnímatelných i sluchem (odst. 1). Výrobce zvukově obrazového záznamu je fyzická nebo právnická osoba, která na svou odpovědnost poprvé pořídí zvukově obrazový záznam, nebo pro kterou tak z jejího podnětu učiní jiná osoba (odst. 2).
21. Podle ust. § 82 autorského zákona ustanovení § 2 odst. 3, § 4, § 6, § 9 odst. 2 až 4, § 12 odst. 2 a 3, § 13 až 16, § 18 až 23, § 25, § 25a, § 27 odst. 8, § 27a, § 27b, § 28, § 29, § 30 odst. 1, 2, 5 a 6, § 30b, § 31, § 34 písm. a) až c), § 35, § 37, 37a, 38a, § 38c, § 38e, 38f, § 39 až 44 a § 62 odst. 2 platí obdobně i pro výrobce zvukově obrazového záznamu a jeho záznam.
22. Podle čl. 8 odstavec 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230, dále jen „směrnice o autorském právu“) členské státy zajistí, aby nositelé práv měli možnost žádat o soudní zákaz [příkaz] ve vztahu ke zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících.
23. Podle § 2 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých službách informační společnosti“) se pro účely tohoto zákona rozumí službou informační společnosti

jakákoliv služba poskytovaná elektronickými prostředky na individuální žádost uživatele podanou elektronickými prostředky, poskytovaná zpravidla za úplaty; služba je poskytnuta elektronickými prostředky, pokud je odeslána prostřednictvím sítě elektronických komunikací a vyzvednuta uživatelem z elektronického zařízení pro ukládání dat.

24. Podle § 3 zákon o některých službách informační společnosti poskytovatel služby, jež spočívá v přenosu informací poskytnutých uživatelem prostřednictvím sítě elektronických komunikací nebo ve zprostředkování přístupu k sítím elektronických komunikací za účelem přenosu informací, odpovídá za obsah přenášených informací, jen pokud a) přenos sám iniciuje, b) zvolí uživatele přenášené informace, nebo c) zvolí nebo změní obsah přenášené informace.
25. Podle § 6 zákona o některých službách informační společnosti poskytovatelé služeb uvedení v § 3 až 5 nejsou povinni a) dohlížet na obsah jimi přenášených nebo ukládaných informací, b) aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace.
26. Podle čl. 14 odstavce 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“), tímto článkem není dotčena možnost soudního nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právním řádem členských států, aby ukončil protiprávní jednání nebo mu předešel, ani možnost členských států zavést postupy, které umožní odstranění nebo znemožní přístup k informaci.
27. Pro posouzení nároku z porušení autorských práv prostřednictvím služeb informační společnosti je nezbytné, s ohledem na zásadu loajality (čl. 4 Smlouvy o Evropské unii), vyložit a aplikovat jednotlivé použité zákony dle smyslu a účelu směrnic, k jejichž provedení bylo účinné znění zákona přijato, a v rámci nutnosti eurokonformního výkladu vztáhnout na projednávanou věc i závěry Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) učiněné v obdobných věcech.
28. Obecně lze konstatovat, že výše citovaným ustanovením § 40 písm. f) autorského zákona došlo k provedení čl. 8 odst. 2 a 3 směrnice 2001/29/ES, podle kterého každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby nositelé práv dotčení protiprávním jednáním prováděným na jeho území mohli podat žalobu na náhradu škody a/nebo žádat o soudní zákaz, popřípadě o zabavení jak materiálu porušujícího právo, tak zařízení, výrobků nebo součástí uvedených v čl. 6 odst. 2 (odst. 2). Členské státy zajistí, aby nositelé práv měli možnost žádat o soudní zákaz ve vztahu ke zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících (odst. 3).
29. Oproti tomu výše citovaným § 6 zákona o některých službách informační společnosti došlo k provedení čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/31/ES, podle kterého členské státy neukládají poskytovatelům služeb uvedených v článcích 12, 13 a 14 obecnou povinnost dohlížet na jimi přenášené nebo ukládané informace nebo obecnou povinnost aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní činnost.
30. Soudní dvůr ve svém rozhodování dospěl k závěru, podle kterého mají autoři právo preventivní povahy, které jim umožňuje zasáhnout vůči případným uživatelům jejich děl, kteří by mohli zamýšlet sdělení těchto děl veřejnosti, a toto sdělení zakázat [srov. např. rozsudek Soudního dvora ze dne 31. 5. 2016, ve věci Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH proti Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA), C-117/15]. Kromě toho jsou členské státy povinny přiznat

vnitrostátním soudům pravomoc nařídít zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících, aby přijali opatření, jejichž cílem je nejen ukončení porušování autorských práv nebo práv s nimi souvisejících, ke kterému již došlo, prostřednictvím jejich služeb informační společnosti, ale také předcházení dalšímu porušování. Tyto soudní zákazy musejí být účinné, přiměřené, odrazující a nesmí vytvářet překážky právem dovolenému obchodu [srov. rozsudky Soudního dvora ze dne 24. 11. 2011, ve věci Scarlet Extended SA proti Société belge des auteurs compositeurs et   diteurs SCRL (SABAM), C-70/10, a ze dne 12. 7. 2011, ve věci L'Oréal SA a dal  i proti eBay International AG a dal  im, C-324/09].

31. P  padn   podrobnější úprava vydávání soudních p  kazů, kterou musí člensk   státy stanovit podle čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29/ES, jako nap  říklad úprava podmínek, kter   je třeba splnit, a postupu, kter  m je třeba se řídit, spadá do působnosti vnitrostátního páva. Je však třeba respektovat cíle této směrnice a omezen   z ní vyplývající, jakož i z pramenů páva, na kter   tato směrnice odkazuje. Touto p  vn   úpravou sou  asn   nemohou být dotčena ustanovení směrnice 2000/31/ES týkající se odpovědností, a konkr  tn   její   lanky 12 a   15 [srov. např. rozsudky Soudního dvora ze dne 16. 2. 2012, ve věci Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) proti Netlog NV, C-360/10, a ze dne 7. 7. 2016, ve věci Tommy Hilfiger Licensing LLC a dal  i proti DELTA CENTER a.s., C-494/15]. Směrnice 2000/31/ES ale nevykl  čuje, aby byly vydávány soudní zákazy, jež jsou   cinn   a sou  asn   p  m  r  n  , a to i tehdy, není-li poskytovatel služby pova  zov  n ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31/ES za odpovědnou osobu (srov. rozsudek Soudního dvora ze dne 3. 10. 2019, ve věci Eva Glawischnig-Piesczek proti Facebook Ireland Limited, C-18/18).
32. V projedn  van   věci p  edn   není sporu o tom, že žalobkyně jsou podle    79 odst. 2 autorského zákona nositeli p  v   výrobce zvukově obrazových záznamů, konkr  tn   žalobkyně a) je nositelem p  v   výrobce zvukově obrazového záznamu k audiovizuálním dílům Návrat idiota,   st  st  , Alois Nebel, Polsky film, čtyři slunce, B  ba z ledu, Národní t  řida, žalobkyně b) je nositelem p  v   výrobce zvukově obrazového záznamu audiovizuálního díla s názvem Pelíšky a žalobkyně c) je nositelem p  v   výrobce zvukově obrazového záznamu k audiovizuálním dílům s názvem Kolja a Vr  tn   láhve.   alobkyn  m tedy podle    80 odst. 2 písm. e) autorského zákona svědící v  lu  n   p  v  o sdělovat tyto konkr  tn   záznamy ve v  ejnosti, tedy i ve smyslu    18 odst. 2 za pou  žit      82 autorského zákona zp  ř  stupňovat záznamy ve v  ejnosti způsobem, že kdokoli m  e mít k němu p  ř  stup na místě a v čase podle své vlastn   volby zejména po  ta  ovou nebo obdobnou s  t  .
33. Sou  asn   není ani sporu o tom, že   alovan   je poskytovatelkou slu  b spo  ivaj  c  ch v přenosu informací poskytnutých uživatelem prostřednictvím s  t   elektronických komunikací nebo ve zprostředkování p  ř  stupu k sítím elektronických komunikací za   celem přenosu informací, tedy zprostředkovatelskou službu přenosu informací ve smyslu č 3 za pou  žit      2 písm. a) zákona o některých službách informační společnosti.   alovan   je jedním z nejv  t  ších poskytovatelů p  ř  stupu k sítím elektronických komunikací za   celem přenosu informací v   esk   republice.
34.   prava    40 písm. f) autorského zákona umožňuje autoru, do jehož páva bylo neop  r  vn  n   zas  eeno nebo jehož p  v  u hrozí neop  r  vn  n   zásah, domáhat se zejména zákazu poskytování služby, kterou využívají třetí osoby k porušování nebo ohro  zov  n   páva, jak j  e bylo uvedeno vše, jedná se o prom  tnut   úpravy směrnice, kter   stanoví mo  znost   adat o soudní zákaz ve vztahu ke zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského páva nebo p  v   s ním souvisejících. Soudní dvůr k tomuto uvedl, že článek 8 odst. 3 směrnice 2001/29/ES musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, kter   na webových

stránkách zpřístupňuje předměty ochrany bez souhlasu nositele práv ve smyslu čl. 3 odst. 2 této směrnice, využívá služeb poskytovatele internetového připojení těch osob, které si tyto předměty prohlížejí, kterýžto musí být považován za zprostředkovatele ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29. (rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 27.3.2014 ve věci C-314/12 (UPC Telekabel)). Žalovaná je tedy i zprostředkovatelkou ve smyslu směrnice 2001/29/ES.

35. Žalobkyně v průběhu řízení prokázaly, že jejich filmová (chráněná) díla je možné na internetových stránkách filmplanet.to zhlédnout prostřednictvím tzv. streamingu, tedy jsou na těchto stránkách zpřístupněna bez jejich souhlasu. V průběhu řízení také bylo prokázáno, že internetové stránky filmplanet.to jsou stránky obsahující kromě reklam filmy a seriály, a to i z roku 2022, tedy jsou naplněny obsahem výhradně chráněným autorským právem. Pokud žalovaná namítala, že stránky obsahují i komentáře uživatelů stránek, pak nelze přehlédnout, že z provedeného dokazování jasně plyne, že absolutně převážným obsahem stránek jsou pouze reklamy, filmy a seriály, komentáře jsou naprosto marginální. O tom, že samotným cílem stránek je poskytovat autorskoprávně chráněný obsah ve formě filmů a seriálů zdarma bez respektu k právům jednotlivých autorů svědčí nejen obsah stránek samotných, ale i vyjádření provozovatele, který se jakékoli odpovědnosti, již si je zjevně vědom, zříká. O neznámé identitě provozovatele těchto stránek není pochyb, když stránky, byť jejich provozovatel zjevně užívá český a slovenský jazyk, jsou provozovány na doméně .to, tedy Království Tonga, které neposkytuje informace o provozovateli stránek. Volba domény tedy také není náhodnou. Současně bylo v průběhu řízení prokázáno, že provozovatel stránek jasně informuje uživatele, že není odpovědný za zásah do práva autorského a současně že vlastníci autorských práv jej nemají ani kontaktovat. Soud má tedy za to, že do práv žalobkyň bylo neoprávněně zasazeno, kdy i ke dni rozhodování soudu byla autorsky chráněná díla žalobkyň na stránkách filmplanet.to ke zhlédnutí, žalobkyně mají právo se domáhat zákazu poskytování služby, kterou využívají třetí osoby k porušování nebo ohrožování práva. Jelikož žalovaná je z pohledu právní úpravy právě tou osobou, jejichž služeb využívají třetí osoby k porušování autorského práva, jinak zprostředkovatelem ve smyslu směrnice 2001/29/ES, dopadá na ni úprava § 40 odst. 1 písm. f) autorského zákona a tedy je jí možno uložit povinnost uvedenou ve výroku I. tohoto rozsudku. K tomu je třeba uvést, že pokud žalovaná argumentuje, že se na ni vztahuje tzv. „bezpečný přístav“ pak opomíjí, že v daném případě je otázka naplnění podmínek bezpečného přístavu bez právní relevance, neb její zodpovězení by mělo vliv pouze na zjištění, zda by žalovaná byla nepřímou odpovědnou. Ustanovení § 40 odst. 1 písm. f) autorského zákona ale není postaveno na odpovědnosti, ať již přímé nebo nepřímé, ale při splnění podmínek je možné, aby autor, do jehož práv je zasazeno, žádal vydání soudního příkazu po zprostředkovateli bez ohledu na jeho odpovědnost, když jak již bylo řečeno výše ani směrnice 2000/31/ES nevyklučuje, aby byly vydávány soudní zákazy, jež jsou účinné a současně přiměřené, a to i tehdy, není-li poskytovatel služby považován ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31/ES za odpovědnou osobu (srov. rozsudek Soudního dvora ze dne 3. 10. 2019, ve věci Eva Glawischnig-Piesczek proti Facebook Ireland Limited, C-18/18). Při posouzení důvodnosti nároku soud vycházel i z toho, že v rámci opatření přijímaných za účelem ochrany nositelů práv mají soudy povinnost zajistit přiměřenou rovnováhu mezi ochranou práva duševního vlastnictví na straně jedné a ochranou svobody podnikání, jakož i ochranou svobody projevu a informací na straně druhé (viz rozsudky ze dne 24. listopadu 2011, Scarlet Extended, C-70/10, EU:C:2011:771, body 45 a 46, jakož i ze dne 16. února 2012, SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, body 43 a 44). Soud dospěl k závěru, že požadovaný zásah je zásahem proporcionálním a nezasahuje do práv žalované nad míru přiměřenou. Požadovaný zásah je vhodným, neboť povede ke sledovanému účelu, kterým je zamezení porušování práva autorského. Pokud žalovaná namítala, že blokaci jedné stránky lze obcházet, pak tuto námitku soud považuje za nerelevantní, kdy cílem je obecně zamezit v porušování autorského práva a

v oblasti nových informačních technologií by byl požadavek na absolutní řešení, které by nebylo obejitelné, prakticky nerealizovatelný. Zásah pak soud shledává i potřebným, neb nelze přehlédnout, že webová stránka je neznámého vlastníka, odlišného, ale také neznámého, provozovatele, tedy zamezení internetového připojení k této stránce je zřejmě jediným prostředkem, umožňujícím efektivní ochranu práv autora tak, jak tato plyne již z práva evropského. S ohledem na povahu stránek i to, že jejich provozovatel sám uvádí, že není jejich vlastníkem a současně vlastníka nelze ani zjistit, má soud za to, že nebylo povinností žalobkyň se nejprve obrátit na provozovatele, neb tento jasně informuje, že takováto snaha ze strany majitelů autorských práv je nadbytečná. Posledně soud má za to, že se jedná o omezení v minimální míře, neboť je jím uloženo žalované zdržení se poskytování přístupu k internetu pouze ohledně jedné jediné webové stránky, tedy předběžné opatření svobodu podnikání žalované zasahuje z pohledu šíře a množství webových stránek naprosto marginálním způsobem. Soud nemá ani za to, že by blokáce celých webových stránek byla jakkoli nepřiměřená, když žalobkyně vlastní pouze část autorských děl, které se na stránkách vyskytují, neb soud má za to, že tyto stránky cíleně porušují práva všech autorů tam uváděných titulů a blokáce celé stránky jako jediná povede k efektivní ochraně práv žalobkyň.

36. Pro úplnost soud uvádí, že plněním uložené povinnosti nedojde ze strany žalované k porušení zásady síťové neutrality již jen proto, že jak evropská, tak i česká právní úprava s respektem k této zásadě stanovuje, že po zprostředkovatelích lze žalobou uplatněný zásah požadovat z důvodu ochrany práva autorského. Nadto soud připomíná, že se nejedná o jediný případ, kdy orgán státu nebo soud může uložit poskytovateli síťového připojení, aby k nějakým konkrétním stránkám zamezil přístup (blokáce na základě zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách či zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech)). Důvodnou pak nemá soud ani námitku, že na straně žalované opatření povede k vysokým nákladům, neb s blokáci jedné jediné webové stránky nelze žádné významnější náklady vůbec předpokládat. Současně pokud žalovaná fabuluje s náklady na vznik oddělení k zajištění agendy, pak naprosto přehlíží, že takovéto náklady by nebyly spojeny s výrokem I. tohoto rozsudku, ale případně pouze s právní úpravou, která je platnou a účinnou, tedy žalovaná je povinna se jí přizpůsobit. Jak to učiní je zcela na ní. Posledně není ani případnou námitka, že žalovaná není jediným poskytovatelem internetu, neb následujíc tuto logiku by žádný soud nikdy nemohl úpravu § 40 odst. 1 písm. f) autorského zákona aplikovat.
37. Soud tedy žalobě jako důvodné v plném rozsahu vyhověl. Lhůta k plnění byla ve výroku I. stanovena v souladu s ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.; k určení lhůty delší nebo stanovení plnění ve splátkách neshledal soud důvod.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 150 odst. 1 o.s.ř., když soud důvody hodné zvláštního zřetele shledal ve skutkovém stavu, neb v řízení byla prokázána existence zásahu do práv žalobkyň, které se domáhaly ochrany svých práv, ale nikoli po osobě odpovědné, ale po osobě, která pouze zprostředkovává přístup k internetu. Autorský zákon s touto situací sice počítá a právo žalobkyním dává, současně ale situace žalované, jako poskytovatele internetového připojení, je při uplatnění práva poměrně problematická. Za této velmi specifické situace se soud rozhodl žalobkyním, procesně plně úspěšným, náhradu nákladů nepřiznat, neboť má za to, že takovéto rozhodnutí o nákladech odpovídá pravidlům spravedlnosti a zajišťuje přiměřenou rovnováhu mezi ochrannou autorských práv a právem na svobodu slova i podnikání. Rozhodnutí o nepřiznání náhrady nákladů řízení by pak nemělo mít na finanční situaci žalobkyň zásadnější vliv. Soud současně neshledal důvod pro aplikaci ust. § 143 o.s.ř., tedy přiznání práva na náhradu nákladů neúspěšné žalované, když tato z pohledu soudu svým chováním zavedla příčinu k podání žaloby, neb ani na předžalobní

výzvu žalobkyně a ani v rámci smírných jednání v průběhu řízení žalobkyním vyhovět nechtěla a požadovala vydání meritorního rozhodnutí.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí.

V Praze dne 21. února 2023

Mgr. Jana Příbylová
soudkyně